

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8621200610
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8621200610.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu G.. F. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. C. X, XXX XX E., právne zastúpený advokátom JUDr. Ladislav Riedl, so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, proti žalovanému XXX.. so sídlom N. U., XXX XX R., B.: XX XXX XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 6Csp/31/2021-78 zo dňa 24. novembra 2021, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaná je povinná zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa XX.XX.XXXX, ktorá zabezpečuje pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovanou, na výkon zrážok zo mzdy žalobcu.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, čl. 3, čl. 5, čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zákon č. 150/2004 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 191 ods. 1, § 215 ods. 1, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že strany uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o spotrebiteľskom úvere predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 6.200 Eur, ktorú sa žalobca zaviazal zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach. Strany sporu uzatvorili dňa XX.XX.XXXX dohodu o zrážkach zo mzdy podľa ktorej sa zabezpečuje pohľadávka banky voči dlžníkovi vzniknutá zo zmluvy o úvere zo dňa XX.XX.XXXX, najmä nárok banky na vrátenie poskytnutého úveru vo výške 6.200,- Eur na zaplatenie úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a nákladov banky spojených s uplatnením týchto nárokov. Zo žiadosti o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa XX.XX.XXXX zistil, že žalovaný požiadala zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie mesačných zrážok zo mzdy vo výške 92,35 Eur z

dôvodu uzatvorenej úverovej zmluvy a dohody o zrážkach zo mzdy. Uznesením zo dňa 04.05.2021 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoCsp/31/2021-62 zo dňa 06.09.2021 bolo uznesenie potvrdené.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že je zrejmé, že úverová zmluva a dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je tzv. štandardná alebo formulárová zmluva a ide o spotrebiteľskú zmluvu. Konštatoval, že dohodu o zrážkach zo mzdy pripravil žalovaný a predložil na podpis žalobcovi v deň uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z predloženej úverovej zmluvy ani z dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva, že nie je podmienkou získania úveru. Je len ťažké predpokladať, že uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy bolo v danom okamihu vo sfére záujmu žalobcu. Samotná dohoda o zrážkach zo mzdy je neurčitá aj z civilistického hľadiska, pretože neobsahuje kvantifikáciu zabezpečovaného nároku, teda určenie celkovej výšky zabezpečovaného nároku. Z predmetu tejto dohody vyplýva len odkaz na úverový vzťah medzi účastníkmi a zabezpečované nároky banky sú vyjadrené tak, že ide najmä o vrátenie úveru, zaplatenie úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a nákladov banky spojených s uplatneným nárokom bez konkrétnej špecifikácie. Žalobca v čase uzavretia zmluvy nedokázal vyhodnotiť zmluvné podmienky a poukázať na tie, ktoré sú neprijateľné a nedokázal ani rozpoznať nesúlad inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ. V konaní nebolo preukázané, že žalobca bol osobitne oboznámený zo strany žalovaného o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu, ani o jeho následkoch. Žalobca ako osoba neznalá zákona a bez podrobnejšieho jednoduchého pre neho zrozumiteľného výkladu obsahu dohody o zrážkach zo mzdy nebol schopný posúdiť následky tejto svojej nedostatočnej vedomosti a informovanosti v tomto prípade. Tak sa dá usudzovať na nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalobcu s dohodou o zrážkach zo mzdy, podpis dohody o zrážkach zo mzdy bol žalobcovi vnútený, pretože nemal inú možnosť ako podpísať súbor tlačív, ktoré mu boli predložené. S poukazom už na uvedené dôvody a konkrétne okolnosti sa javí takýto právny úkon ako neplatný. V ďalšom mal za to, že uvedený postup žalovaného sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá nemôže požívať právnu ochranu. Uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, a preto spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu sa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa. Z vykonaného dokazovania nezistil, aby žalovaný poučil žalobcu o dôsledkoch uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy, a že táto dohoda nebola podmienkou získania úveru a žalobca ju mohol odmietnuť. Pokiaľ ide o samotnú žiadosť žalovaného adresovanú zamestnávateľovi žalobcu o zrážky zo mzdy, táto taktiež neobsahuje kvantifikáciu celkovej sumy, ktorá má byť žalobcovi zrazená zo mzdy a pohľadávka žalovaného je neurčitá. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody uložil žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, pretože ju považoval za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti pre spotrebiteľa a jej neurčitosti.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca mal v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to v celom rozsahu. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Uviedol, že s právnymi názormi súdu prvej inštancie nesúhlasí, pretože inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a ak neexistuje riziko vymoženia nezákonného, či nečestného plnenia je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídením súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy je pritom dovolená aj v spotrebiteľských vzťahoch. Navyše právna úprava povoľuje inštitút dohody o zrážkach zo mzdy ako štandardný spôsob zabezpečenia záväzku. Poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave v tomto smere. Poukázal na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená na samostatnom dokumente. Taktiež vyplýva, že je riadne špecifikovaná a je uvedená aj výška maximálnej mesačnej zrážky, ktorá je vo výške mesačnej splátky aj s poistením a rovnako sú uvedené aj dôsledky jej uzatvorenia. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva splnenie podmienok. Zároveň z Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.12.2018 riadne podpísaného žalobcom jasne vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy sa uplatní len v prípade, ak bola so spotrebiteľom písomne dohodnutá. Navyše zo žiadneho ustanovenia zmluvy, ani obchodných podmienok nevyplýva, že by bola

podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere a poskytnutia úveru. Mal teda za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená platne, nebola v rozpore so žiadnym ustanovením a žiadny právny predpis ani neobchádzala, teda neboli reálne dané dôvody na uloženie povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Záverom poukázal na to, že z vykonaného dokazovania je jednoznačne zrejmé, že žalobca ku dňu vyhlásenia rozsudku neuhradil ani samotnú istinu, preto má za to, že aj v prípade, ak by boli závery správne, boli tu dané dôvody len na obmedzenie použitia dohody o zrážkach zo mzdy na sumu istiny, nie na celkové zdržanie sa použitia dohody. Navrhol, aby odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietol a rozhodol o priznaní práva žalovanému na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%, resp. aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietanou inou vadou konania, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

13. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že Dohoda o zrážkach mzdy uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neprípustná, a teda je neplatná z dôvodu, že žalovaný nepreukázal splnenie podmienok jej prípustnosti pokiaľ ide o riadne poučenie žalobcu o následkoch jej uzatvorenia a preukázanie možnosti odmietnutia jej uzatvorenia. Žalovaný s uvedeným záverom súdu prvej inštancie nesúhlasil poukazujúc najmä na zákonom zakotvený inštitút dohody o zrážkach zo mzdy. K uvedenej námietke odvolací súd uvádza, že je síce pravdou, že právne predpisy zakotvujú ako jeden zo spôsobov zabezpečenia záväzkov možnosť uzatvorenia Dohody o zrážkach zo mzdy, avšak len samotná úprava zákonnej prípustnosti uzatvorenia Dohody o zrážkach zo mzdy bez súčasného splnenia

ďalších podmienok stanovených právnymi predpismi nemôže mať za následok absolútnu nemožnosť súdov, najmä v spotrebiteľských sporoch ex offo preskúmať takúto dohodu a prípadne vysloviť jej neplatnosť alebo povinnosť zdržať sa jej použitia. Dohoda o zrážkach zo mzdy má síce základ v znení zákona, no je potrebné ju posúdiť aj v kontexte s ostatnými zmluvnými klauzulami a okolnosťami, teda či najmä v prípade spotrebiteľských sporov nepredstavuje nástroj na zinkasovanie úžerného plnenia.

14. V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že žalobca sa pri realizácii Dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či inou nezávislou inštitúciou. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikateľa. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu podnikateľa navyše zainteresovaného vo vlastnej veci a o vlastnom zisku. Tieto okolnosti opodstatňujú obzvlášť obozretnosť pri vykonávaní ex offo súdnej kontroly čestnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

15. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad.

16. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku.

17. Ako už správne poukázal súd prvej inštancie, ak má byť Dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Z uzatvorenej dohody žiadne podstatné informácie o inštitúte dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov nevyplývajú a rovnako z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie nevyplýva, aby bol tento žalovaný poučený o dôsledkoch jej uzatvorenia a ani o možnosti ju odmietnuť tak, ako to pre prípustnosť Dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských veciach vyžadoval § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzatvorenia Dohody o zrážkach zo mzdy (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“).

18. Dohoda o zrážkach zo mzdy má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Občiansky zákonník za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť sa pred ich podpísom, alebo síce túto možnosť mal, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na predtlačenom formulári v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter. Z uvedeného dôvodu aj odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnom prípade nebola Dohoda o zrážkach zo mzdy dojednaná individuálne, preto možno konštatovať jej neprípustnosť.

19. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že napriek tomu, že možnosť uzatvorenia Dohody o zrážkach zo mzdy vyplývala priamo zo zákona, zo strany žalovaného ako veriteľa neboli splnené podmienky ustanovené najmä v § 5a ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa, preto súdu prvej inštancie neostávalo nič iné, ako konštatovať neprípustnosť tejto Dohody o zrážkach zo mzdy a zaviazat žalovaného zdržať sa jej použitia.

20. Odvolací súd záverom ešte poukazuje na to, že zmluvná podmienka môže byť posúdená ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj vtedy, ak vychádza z dispozitívnej normy a odkláňa sa v neprospech spotrebiteľa, keď v súvislosti s ostatnými zmluvnými podmienkami umožňuje vymôcť plnenia, na ktoré veriteľ nemá nárok, ako je tomu aj v predmetnom prípade (V tejto súvislosti treba uviesť, že na účely určenia, či je zmluvná podmienka vylúčená z pôsobnosti smernice 93/13, je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil, či táto podmienka odráža ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami bez ohľadu na ich voľbu alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia automaticky, to znamená v prípade, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany v tomto ohľade dohodli (pozri v tomto zmysle rozsudok RWE Vertrieb, EU:C:2013:180, bod 26). So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu; bod 79., 80. rozsudku SD C-34/13 Monika Kušionová proti SMART Capital a.s.).

21. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny súvisiaci výrok o trovách konania.

22. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

23. V odvolacom konaní žalovaný nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalobca, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p.). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov C.s.p. zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu. Odvolací súd nezistil ani žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 C.s.p..

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).